

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3081/2019
30.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милица Ницовић Букумировић, адвокат из ..., против туженог Привредног друштва „Зоолошки врт Града Београда“ ДОО Београд, кога заступа Градско правобранилаштво града Београда, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2432/18 од 03.04.2019. године, у седници одржаној 30.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П1 756/15 од 22.02.2018. године и пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 2432/18 од 03.04.2019. године и предмет упућује првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 756/15 од 22.02.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи решење о отказу уговора о раду број ... од 06.01.2015. године, као и да се обавезе тужени да тужилу врати на рад и накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да тужилу на име накнаде материјалне штете за изгубљену зараду исплати нето зараде за сваки месец проведен ван радног односа и то почев од дана 06.01.2015. године, као првог дана престанка радног односа, па све до враћања на рад, са законском затезном каматом од дана доспећа сваког појединачног износа, па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одбачена је тужба у делу којим је тражила да се обавезе тужени да на сваки износ уплати припадајуће доприносе код надлежних организација обавезног социјалног осигурања Фонд ПИО, Завод за здравствено осигурање и Националне службе за запошљавање. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужилу да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 63.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2432/18 од 03.04.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда првостепеног суда те одбијен као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавила тужилја због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о основаности ревизије тужилје у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

Из утврђеног чињеничног стања произлази да је тужилја била запослена код туженог на неодређено време и обављала послове заменика храниоца. Решењем туженог од 06.01.2015. године тужилји је отказан уговор о раду, јер је учинила повреду радне обавезе предвиђену чланом 82. став 1. тачка 12. Колективног уговора и члан 27. став 1 тачка 12. Анекса уговора о раду, односно што је неблаговремено, несавесно и немарно извршавала радне обавезе. Наиме, дана 30.12.2014. године тужилја је радила прву смену у Беби зоо врту. Око 10,30 часова кренула је да нахрани животиње и приметила да недостају кључеви од простора за меркате, а који су се иначе налазили у киоску, односно кућици за пресвлачење, па је тужилја користила други примерак кључева, а када је ушла да нахрани меркате приметила је да један меркат недостаје. Нестанак кључева и једног мерката тужилја није одмах пријавила пословођи ББ, што је учинила запослена ВВ, када је преузела другу смену у Беби зоо врту.

Нижестепени судови су на основу овако утврђеног чињеничног стања закључили да поступање тужилје представља повреду радне обавезе која води престанку радног односа, с обзиром да је пропустила да без одлагања, чим је открила да недостају кључеви и меркат, нестане пријави пословођи.

Основано се ревизијом тужилје указује да се наведене одлуке нижестепених суда заснивају на погрешној примени материјалног права, због чега је чињенично стање непотпуно утврђено.

Наиме, одредбом члана 179. став 2. тачка 1. и 5. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр.24/05...75/14), прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, и то ако несавесно или немарно извршава радне обавезе и ако учини другу повреду радне обавезе утврђену општим актом, односно уговором о раду.

Полазећи од садржине наведене законске одредбе, а у контексту утврђеног чињеничног стања, није са сигурношћу утврђена кривица тужилје за учињене повреде, с обзиром да из утврђеног чињеничног стања произлази да је нестане кључева пријављен пословођи још 27.12.2014. године (у ком периоду тужилја није ни радила јер се налазила на боловању), те су, дакле, са нестанком кључева надлежни били упознати, а нестане мерката истог дана када је и тужилја приметила да један недостаје. Из исказа тужилје произлази да је она намеравала да пријави нестане мерката након што нахрани животиње, што је њена главна обавеза, и када провери са колегиницом ГГ да случајно меркат није угнуо или је поклоњен, а да ју је у томе предухитрила колегиница ВВ. Такође, нејасно је и на основу чега су нижестепени судови закључили да је обавеза тужилје била да истог тренутка прекине своје редовне дужности (храњење других животиња), када је приметила да недостаје један меркат и то одмах пријави, нарочито у ситуацији када постоји могућност да се животиња сакрије и не изађе одмах

да узме храну (што је помислила и колегиница ГГ, када их је хранила претходног дана).

У поновном поступку првостепени суд ће, а имајући у виду напред изнето, утврдити у чему се састоји одговорност тужиље што није пријавила да недостају кључеви који су нестали када тужилца није ни радила и о чему је пословођа већ био обавештен (а јасно је да је нестанак кључева у узрочно-последичној вези са нестанком мерката), те да ли је постојала и на основу чега, обавеза тужиље да без одлагања обавести пословођу о нестанку мерката или је то могла да учини у току радног времена, што је по наводима тужиље она намеравала и да учини, и у вези с тим од каквог је утицаја што је нестанак и пријављен истог дана, па ће правилном применом материјалног права поново одлучити о захтеву тужиље.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је применом одредбе члана 416. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић